

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/117/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012629
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:2118012629.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč - Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému K. B., nar. XX.XX.XXXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6PP/230/2018 zo dňa 09.09.2019 a na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. decembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.
- II. Podľa § 66 ods.1 písm. b), ods.2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods.1 Tr. por. sa žiadosť odsúdeného K. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením sp. zn. 6PP/230/2018 zo dňa 09.09.2019, po predchádzajúcom zrušovanom rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3Tos/34/2019 zo dňa 23.04.2019, podľa § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona v spojení s § 415 ods.1 Trestného poriadku podmiennečne prepustil odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/19/2014 zo dňa 26.03.2014 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/115/2017 zo dňa 12.09.2017.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 3 roky. Zároveň podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona súd odsúdenému uložil príkaz zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť prokurátor. Sťažnosť bližšie zdôvodnil tým, že u odsúdeného nebola splnená materiálna podmienka na podmiennečné prepustenie. Podľa hodnotenia riaditeľa ÚVTOS u neho existuje stredné riziko sociálneho zlyhania a to najmä z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, závažnosti trestnej činnosti, len čiastočne kritického postoja k trestnej činnosti a z dôvodu dlhov. Odsúdený tiež len čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie a riaditeľ ústavu ho preto neodporúča prepustiť. Súd prvého stupňa preto nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného a neprihliadol na hodnotenie ústavu a závažnosť skutku, pre ktorý mu bol trest uložený. Nie je preto možné predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a na podmiennečné prepustenie neboli splnené zákonné podmienky.

Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil a aby sám zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie.

K sťažnosti prokurátora sa vyjadril odsúdený tak, že ak prokurátor poukazuje výlučne len na hodnotenie riaditeľa ústavu, on dáva do pozornosti svoje vyjadrenie k predchádzajúcej sťažnosti prokurátora, v ktorom poukazoval na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Leopoldov (kde predtým trest vykonával), ktorý ho odporúčal podmiennečne prepustiť. V Leopoldove vykonával trest 46 mesiacov, preto ho tam museli omnoho lepšie poznať, pričom v ÚVTOS Dubnica vykonával trest pred vypracovaním hodnotenia len 1 mesiac. Počas výkonu trestu v Dubnici nad Váhom sa z jeho strany nestalo nič, čo by bolo možné hodnotiť negatívne. Je nelogické, ak jeden ústav odporučí prepustenie a druhý nie. Neskôr vypracované hodnotenie ÚVTOS Dubnica nad Váhom je len kópiou pôvodného. Ak hodnotenie poukazuje na jeho

dlhy, tak uvádza, že jediné dlhy, ktoré mal pred nástupom výkonu trestu, boli dlhy z trestnej činnosti. Tiež nie je pravdou, že nemá dostatočne kritický postoj k trestnej činnosti, pretože on všetko naozaj úprimne ľutuje. Počas výkonu trestu bol z diferenciačnej skupiny B preradený do skupiny A, získal 5 odmien, nebol disciplinárne potrestaný. Pracuje na pracovisku mimo ústav, získal potrebné pracovné návyky k tomu, aby viedol riadny život. Plne sa preto stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa.

Navrhol preto sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením vyhovel návrhu odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, tak ako je vyššie uvedené. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že odsúdený splnil formálne i materiálne podmienky na podmienčné prepustenie. Vo vzťahu k možnosti dôvodného očakávania vedenia riadneho života zo strany odsúdeného uviedol, že vzhľadom na uvedené sa súd nestotožnil s hodnotením ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ktorý neodporučil odsúdeného podmienčne prepustiť. Súd pri hodnotení tretej podmienky prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie, pričom vo výkone trestu je pracovne zaradený, čím si vytvoril predpoklady po výkone trestu sa riadne zamestnať a predchádzať tak trestnej činnosti, ktorá je u odsúdeného mimo iné aj majetkového charakteru. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že odsúdený bol za plnenie si pracovných povinností aj viacnásobne disciplinárne odmenený. Nakoniec odsúdený predložil aj pracovnú zmluvu od spoločnosti J&LaS, s.r.o. (č. I. 85). Zároveň ako vyplývalo z hodnotenia ústavu odsúdený má vybudované aj stále sociálne zázemie, čím je daný predpoklad, že odsúdený v prípade jeho prepustenia na slobodu nebude odkázaný na zabezpečenie si svojich základných potrieb na páchanie trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o riziká sociálneho zlyhania uvedené v hodnotení ÚVTOS Dubnica nad Váhom po doplnení dokazovania v zmysle rozhodnutia krajského súdu je súd prvého stupňa aj naďalej toho názoru, že tie sú u odsúdeného čiastočne znížené resp. nie sú úplne opodstatnené (opakované páchanie trestnej činnosti, aktuálne odsúdenie za zločin, voči ktorému sa vyjadruje čiastočne kriticky a dlhy).

V tomto súd poukazuje pokiaľ ide o I. dlhy, že odsúdený je vo výkone trestu pracovne zaradený, pričom, je hodnotený kladne, dokonca bol aj viackrát za účasť na pracovnom procese disciplinárne odmenený. Odsúdený si tak vytvoril podmienky po výkone trestu sa zamestnať a predchádzať tak trestnej činnosti, ktorá je u neho aj majetkového charakteru. Tu zároveň súd prvého stupňa poukazuje aj na predloženú pracovnú zmluvu od spoločnosti J&LaS, s.r.o., ako aj rodinné zázemie odsúdeného, od ktorého možno očakávať pomoc odsúdenému v začlenení sa do spoločnosti, ktorá skutočnosť vyplývala súdu mimo hodnotenie ústavu aj z predloženého čestného prehlásenia od matky odsúdeného.

V prípade opakovaného páchania trestnej činnosti je pravdou, že odsúdený bol doposiaľ už 15-krát súdne trestaný, avšak v prípade 8 odsúdení boli výroky o treste zrušené z dôvodu ukladania súhrnného trestu (trestné veci OS Bratislava I sp. zn. 4T/30/2009, OS Bratislava II sp. zn. 4T/42/2009, 3T/20/2016, OS Bratislava III sp. zn. 2T/27/2009, 1T/136/2010, 1T/194/2015, OS Nitra sp. zn. 21T/77/2010, OS Dunajská Streda sp. zn. 1T/39/2011) nejde preto vždy o recidívu odsúdeného. V trestnej veci Okresného súdu Pezinok sp. zn. 3T/261/2012 súd zároveň upustil od uloženia súhrnného trestu. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že nemožno považovať každé ďalšie odsúdenie za prejav nenapraviteľnosti páchatel'a a zároveň za prejav nenaplnenia výchovného účelu trestu.

Súd uvádza, že v prípade osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody opakovane, sa v zásade uplatní represívna zložka trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona (zabránenie odsúdenému v páchaní trestnej činnosti obmedzením jeho osobnej slobody), avšak uvedené nevylučuje, aby sa uplatnila u odsúdeného aj výchovná zložka trestu. To znamená, že nie je vylúčené, aby počas výkonu trestu došlo aj u takéhoto odsúdeného k zmene jeho správania a náprave jeho postojov v tom smere, že sa odsúdený zbavil tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli k opätovnému páchaniu trestnej činnosti. Podľa názoru súdu tieto podmienky u odsúdeného splnené sú, keď s poukazom na hodnotenie ústavu súd zistil, že odsúdený aktívne využil dobu výkonu trestu, keď odsúdený v zásade plní stanovený program zaobchádzania (s výnimkou bodu edukácia, ktorý plní čiastočne), bolo mu udelených celkom 5 disciplinárnych odmien, pričom je pracovne zaradený, zároveň má vytvorené primerané sociálne zázemie, nakoniec mu bol zmenený aj spôsob výkonu trestu, a to jeho preradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V tomto súd poukazuje aj na hodnotenie ÚVTOS a ÚVV Leopoldov (č. I. 2), kde odsúdený vykonával prvotne výkon trestu a ktorý ústav ho zároveň na rozdiel od ÚVTOS Dubnica nad Váhom aj odporučil podmienčne prepustiť. Vzhľadom na vyššie uvedené je tak súd toho názoru, že napriek trestnej minulosti odsúdeného a určitým nedostatkom (čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti) možno očakávať od odsúdeného, že ten povedie riadny život.

Pokiaľ ide o závažnosť spáchanej trestnej činnosti súd uvádza, že táto sama o sebe nemôže byť prekážkou na podmienene prepustenie, ak inak odsúdený spĺňa zákonné podmienky, keď závažnosť trestnej činnosti je zohľadnená jednak vo výmere uloženého trestu odňatia slobody, ale aj tým, že odsúdený môže byť podmienene prepustený až po vykonaní určitej výmery trestu, ktorej doba je závislá od toho či sa jedná o prečin, zločin resp. obzvlášť závažný zločin, teda práve od závažnosti trestnej činnosti.

Zároveň sa súd nie úplne stotožnil aj s vyhodnotením rizika sociálneho zlyhania zo strany ústavu, ktorý toto riziko vyhodnotil ako stredné pri menej priaznivej resocializačnej prognóze. Súd v prvom rade poukazuje, že v prípade určovania rizika sociálneho zlyhania ústav vychádza z formulára - Hodnotenie rizika sociálneho zlyhania (č. I. 84 - druhá strana), ktorý podľa názoru súdu vychádza z kritérií, ktoré vo viacerých prípadoch vykazujú znaky diskriminácie, ktorej zákaz je zakotvený v čl. 12 Ústavy SR a ktoré odsúdený nemôže svojou vôľou sám ovplyvniť.

Z uvedených dôvodov mal súd prvého stupňa splnenie podmienok na podmienene prepustenie za splnené.

Zo spisového materiálu vyplynulo, že odsúdený začal trest vykonávať dňom 23.07.2018 a jeho koniec je určený na 14.04.2021. Lehotu na podmienene prepustenie splnil 04.05.2018.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Dubnica nad Váhom vyplynulo, že odsúdený bol do výkonu trestu predvedený dňa 18.12.2014, a to do ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, kde vykonával trest v strednom stupni stráženia. Po absolvovaní nástupného oddielu, kde bol oboznámený s časovým rozvrhom dňa a ústavným poriadkom, bol umiestnený do oddielu odsúdených s diferenciačnou skupinou „B“. Svojim prístupom k plneniu povinností a na základe plnenia stanoveného programu zaobchádzania mu bola neskôr zmenená diferenciačná skupina z „B“ na „A“. Počas pobytu v ústave Leopoldov sa dopustil porušenia interných predpisov, kedy porušil ustrojovaciu disciplínu a sprchoval sa v nepovolenom čase, čo sa po upozornení neopakovalo. Od zaznamenaných nedostatkov si odsúdený svoje povinnosti plnil. Jeho správanie a vystupovanie voči personálu bolo slušné, príkazy a nariadenia plnil na požadovanej úrovni. Pozitívne bolo hodnotené aj plnenie ostatných elementárnych povinností ako je osobná hygiena a uloženie osobných vecí. V kolektíve odsúdených bolo jeho správanie taktiež slušné, konflikty nevyvolával. K trestnej činnosti deklaroval formálne kritický postoj. Pracovne zaradený bol na viacerých pracoviskách s dohľadom v ústave a s voľným pohybom mimo ústavu. Spočiatku mal nedostatky pri dodržiavaní bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, po opätovnom preškolení sa už neopakovali. Okrem uvedeného bola jeho pracovná disciplína hodnotená dlhodobo pozitívne, za čo bol 4-krát disciplinárne odmenený. V danom ústave bol celkovo 5-krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Dňa 09.10.2018 bol Okresným súdom Trnava na základe návrhu odsúdeného preradený na ďalší výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z tohto dôvodu bol premiestnený dňa 16.10.2018 do ÚVTOS Dubnica nad Váhom. Po absolvovaní nástupného oddielu, kde bol oboznámený s časovým rozvrhom dňa a ústavným poriadkom, bol umiestnený do oddielu odsúdených s diferenciačnou skupinou „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa okrem uvedeného nedostatku dodržiava na požadovanej úrovni. Kolektívnu a osobnú hygienu dodržiava. Príkazy a nariadenia personálu plní. Postoj k opakovane páchanej trestnej činnosti sa javí ako čiastočne kritický, svoje konanie ospravedlňuje finančnými problémami a stavia sa k nej ľahkovážne. Absentuje u neho väčšia sebareflexia. Pracovne zaradený je na pracovisku s dohľadom v ústave, k pridelenej práci pristupuje zodpovedne a na požadovanej úrovni. Správanie a vystupovanie má slušné. Odsúdený bol doposiaľ 5-krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Možno konštatovať, že stanovené ciele programu zaobchádzania sa plnia v bodoch zaraďovanie do práce, vzťahoch s vonkajším prostredím a voľnočasových aktivitách. Rezervy sú v bode edukácia z dôvodu nedostatočne kritického, ľahkovážneho až ľahostajného postoja k opakovane páchanej trestnej činnosti. U odsúdeného bolo riziko sociálneho zlyhania na základe spracovaného dotazníka hodnotenia rizika sociálneho zlyhania vyhodnotenú ako strednú najmä z dôvodu opakovane páchanej trestnej činnosti, aktuálne odsúdenie za zločin, voči ktorému sa vyjadruje čiastočne kriticky a dlhy. Záverom ústav konštatoval, že odsúdený len čiastočne spĺňa podmienky pre podmienene prepustenie, pričom ústav neodporúča odsúdeného podmienene prepustiť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa nepostupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí žiadosti odsúdeného vyhovel a podmienene ho prepustil, pričom sa nedostatočne posúdil splnenie materiálnej podmienky na podmienene prepustenie vo vzťahu k dôvodnému očakávaniu, že odsúdený povedie v budúcnosti riadny život.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmienene prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne

zdôvodnil. Zmyslom podmiennečného prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a čiastočne i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Celkovo tak inštitútu podmiennečného prepustenia možno uviesť, že sa jedná o inštitút mimoriadny, bez stanovenia povinnosti súdu odsúdenému vyhovieť. Zároveň však treba podotknúť, že to neznamená, že by sudy mali možnosť ľubovoľného rozhodovania, alebo že by nemali povinnosť svoje rozhodnutie riadne zdôvodniť.

Cieľom podmiennečného prepustenia je motivovať odsúdeného, aby svojím chovaním a plnením svojich povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie. Ak bol dosiaľ vykonanou časťou trestu už dosiahnutý účel trestu, je ďalší výkon trestu nepotrebný.

V danom prípade z písomného hodnotenia i z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí vyplýva, že správanie odsúdeného síce aktuálne je na požadovanej úrovni a snaží sa i v zamestnaní plniť si svoje povinnosti. Do úvahy však treba vziať i skutočnosti, že v priebehu rokov 2003 až 2016 sa opakovane dopúšťal i násilnej trestnej činnosti v relatívne krátkych intervaloch, pričom „prestávky“ v páchaní trestnej činnosti boli spôsobené i výkonom uložených trestov odňatia slobody. V roku 2010 bol už z výkonu trestu podmiennečne prepustený, pričom sa síce osvedčil, avšak opätovne sa dopúšťal trestnej činnosti. Počas relatívne dlhšej doby počas ktorej vykonáva aktuálny trest odňatia slobody získal zatiaľ len 3 disciplinárne odmeny. Potrebné je s poukazom na § 66 ods.2 Tr. zák. prihliadnuť i na povahu posledného spáchaného trestného činu a na stupeň ústavu, v ktorom aktuálne trest vykonáva. Odsúdený bol uznaný za vinného zo spáchania dvoch trestných činov - zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zák., pričom išlo o spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b). Tr. zák. Trest aktuálne vykonáva v ústave so stredným stupňom stráženia. Jedná sa preto o jedinca určitým spôsobom kriminálne „poznačeného“, ktorého prevýchova (aj v zmysle schopnosti viesť na slobode riadny život) si vyžaduje plynutie dlhšieho času a uplatňovanie špecifických metód, ktorými disponujú práve ústavy na výkon trestu.

Na základe týchto skutočností potom možno konštatovať, že odsúdený síce aktuálne preukazuje polepšenie, čo možno klasifikovať jednoznačne pozitívne, avšak zatiaľ ešte nie je splnená podmienka, že od neho v budúcnosti možno očakávať vedenie riadneho života. Napriek objektívne preukázanému polepšeniu odsúdeného je totiž potrebné prognózu vedenia riadneho života vyhodnotiť s ohľadom na jeho trestnú minulosť.

Súd prvého stupňa tak vzal prioritne do úvahy len súčasné správanie sa odsúdeného a skutočnosť, že má po prepustení zabezpečené určité minimálne sociálne zázemie, pričom potrebným spôsobom nedostatočne zohľadnil predchádzajúce odsúdenia a závažnosť trestného činu a to vo väzbe na posúdenie schopnosti odsúdeného viesť v budúcnosti riadny život. Zároveň sa okresný súd žiadnym spôsobom nevysporiadal ani so skutočnosťou, že odsúdený už bol raz podmiennečne prepustený, pričom v skúšobnej dobe zlyhal a bolo rozhodnuté o výkone zvyšku trestu.

Je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že odsúdený bol v priebehu rokov 2009 až 2017 (vrátane aktuálneho odsúdenia) 15 krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Trestnej činnosti sa dopúšťal v relatívne krátkych intervaloch po sebe, pričom ani výkon niektorých trestov ho zjavne neodradil od ďalšieho páchania trestnej činnosti, ktorej závažnosť v priebehu času rástla. Dokonca v roku 2013 už bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom danú šancu nevyužil a zrecidivoval, v dôsledku čoho bolo v roku 2016 rozhodnuté o nariadení výkonu zvyšku trestu. Poukázanie len na zrušenie niektorých výrokov o treste v dôsledku ukladania trestu súhrnného nie je možné hodnotiť ako okolnosť, ktorá by podstatným spôsobom znižovala riziko z novej recidívy. Aj keď mu nebol za spáchanie každého trestného činu uložený samostatný trest, ale vo viacerých prípadoch mu boli ukladané tresty súhrnné, faktom ostáva, že do rozporu so zákonom sa dostal 15 krát. Aktuálne vykonáva trest, ktorý mu bol uložený za zločin. Z uvedeného je zrejmé, že osobnosť odsúdeného vykazuje znaky kriminálnej narušenosti vzhľadom na počet odsúdení. V tejto súvislosti potom skutočnosť, že v minulosti už v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia zlyhal, vážne spochybňuje dôvodnosť očakávania vedenia riadneho života v budúcnosti a to i napriek objektívne preukázanej snahe odsúdeného o polepšenie. Ak sa odsúdený bráni tým, že dôvodom jeho zlyhania

(neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia) bola jeho nerozvážnosť a mladícka nevyzretosť, je otázne či v intervaloch medzi páchaním trestnej činnosti a pobytmi vo výkone trestov mal možnosť „vyríeť“. Ešte stále existuje v dostatočnej miere objektívna pochybnosť, či odsúdený v civilných podmienkach bez priameho pôsobenia penitenciárnej starostlivosti bude schopný vyhýbať sa konfliktom so zákonom a to i za uloženia probačného dohľadu.

Na uvedených skutočnostiach v konečnom dôsledku nič nemení ani skutočnosť, že počas výkonu trestu v ÚVTOS Leopoldov vedenie ústavu odporúčalo jeho podmienené prepustenie. Hodnotenie odsúdeného zo strany ústavu má totiž pre súd len odporúčací charakter a je v konečnom dôsledku na konajúcom súde, aby zhodnotil či napriek hodnoteniu odsúdený podmienky podľa § 66 Tr. zák. spĺňa alebo nie.

Sumarizujúc všetky uvedené skutočnosti potom naozaj nezostáva nič iné len konštatovať, že odsúdený doterajším výkon trestu odňatia slobody síce už preukazuje polepšenie, avšak zatiaľ nemožno od neho dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd sa preto nestotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že odsúdený aktuálne spĺňa podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a preto vyhovel sťažnosti prokurátora, napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.